

Sygn. akt VIII Pz 39/18

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2018r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie Przewodniczący: SSO Małgorzata Andrzejewska

Sędziowie: SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

SSR(del.) Magdalena Kimel

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018r. w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie K. B.

przeciwko Szkole Podstawowej Nr (...) w P.

o odprawę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 stycznia 2018r., sygn. akt VI P 361/17

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 225zł (dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

VIII Pz 39/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy w G. zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2.700zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe postanowienie zaskarżyła zażaleniem powódka wnosząc o jego zmianę i odstąpienie od obciążania powódki kosztami postępowania.

Zarzucone zostało naruszenie:

-§ 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804) poprzez jego zastosowanie przy braku do tego podstaw;

-art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie jako podstawy rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w sytuacji, gdy w okolicznościach niniejszej sprawy istniały podstawy do jego zastosowania i do odstąpienia od obciążania odwołującej kosztami postępowania.

Pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

W oparciu o przepis art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. W myśl natomiast § 3 powołanego przepisu w zw. z art. 99 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.

Zgodnie z § 2 pkt 5 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. z 2018r., poz. 265) przy wartości przedmiotu sprawy wynoszącej powyżej 10.000zł do 50.000zł w sprawach z zakresu prawa pracy stawka minimalna wynosi 2.700zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarzut powódki dotyczący nie zastosowania art. 102 k.p.c. przez Sąd pierwszej instancji jest nieuzasadniony.

Przepis art. 102 k.p.c., który pozwala w szczególnie uzasadnionych wypadkach na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nieobciążenie jej w ogóle kosztami nie może być wykładany rozszerzająco i wyklucza uogólnienie, może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku, ponieważ stanowi on wyjątek od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 16 lutego 1981r., sygn. IV PZ 11/81). W niniejszej sprawie ani względ na przebieg procesu, ani okoliczności dotyczące sytuacji majątkowej powódki nie uzasadniają odstąpienia od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego w całości lub części. Powódka, w trakcie postępowania, nie wykazała, że faktycznie znajduje się w tak trudnej sytuacji majątkowej, iż nie jest w stanie ponieść w całości lub części tych kosztów, a względ wyłącznie na charakter dochodzonych przez nią świadczeń nie stanowi wystarczającej przesłanki odstąpienia od ogólnej zasady, którą statuuje art. 98 § 1 k.p.c.

Podnoszone przez powódkę okoliczności, a dotyczące jej sytuacji majątkowej, z których ma wynikać, że otrzymywane przez nią wynagrodzenie w wysokości 1.300Euro w całości zużywa na swoje wydatki tj. bieżące utrzymanie i spłatę trzech kredytów, nie oznaczają w realiach rozpoznawanej sprawy o zasadności zastosowania wyjątku z art. 102 k.p.c. i odstąpienia od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stronie pozwanej. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że powódka w trakcie procesu, przed wyjazdem za granicę, sprzedała samochód oraz wynajęła dom. Miała zatem możliwość finansowego przygotowania się do ewentualnego obowiązku uiszczenia kosztów procesu.

Strona przygotowująca się do procesu sądowego powinna być świadoma wydatków związanych z tym przedsięwzięciem, stąd powinna się do niego przygotować przez poczynienie oszczędności i ograniczenie innych wydatków, które nie są niezbędne – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2010r., II PZ 31/09.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekający w drugiej instancji, na podstawie art. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust. 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j: Dz.U. z 2018r., poz. 265).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (-) SSR(del.) Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia